

Forslag til en mer målrettet reguleringsmodell for Kystfiskekvoten

Sametinget og Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) ble i desember 2015 enige om et samarbeid med sikte på å finne en mer målrettet reguleringsmodell for kystfiskekvoten. På bakgrunn av dette har en arbeidsgruppe med representanter fra Sametinget og NFD (på administrativt nivå) avholdt møter i første halvår 2016, som har resultert i etterfølgende forslag til ny reguleringsmodell for kystfiskekvoten. Det er lagt vekt på å finne en modell som kan virke mer målrettet mht. å styrke næringsgrunnlaget for de minste fartøyene i særlig samiske kyst- og fjordområder, samtidig som det er vektlagt å finne en regulering som oppfattes legitim og kan stå seg over tid.

Arbeidsgruppen har bestått av Inge Arne Eriksen og Hans Fredrik Ravna fra Sametinget, og Bernt Bertelsen og Martha Astrup fra NFD. Det ble avholdt møter 8. mars (Oslo), 26. april (Alta), 27. mai (telefonmøte) og 21. juni 2016 (Oslo).

Det tas sikte på at forslaget kan legges frem for Fiskeridirektoratets reguleringsmøte 2. november 2016, slik at dette eventuelt kan innføres som en prøveordning for reguleringsåret 2017. Fiskeridirektoratet bør ha mottatt slik bestilling innen utgangen av september, om direktoratet skal kunne foreta sine beregninger og innarbeide forslaget i saksdokumentene for reguleringsmøtet. Dette innebærer at eventuell politisk behandling av forslaget fortrinnsvis bør være gjennomført innen bestilling sendes Fiskeridirektoratet, eventuelt vil saken også kunne behandles politisk i desember etter at et slikt forslag har vært gjenstand for høring og direktoratets vurdering foreligger.

Innholdsfortegnelse

1. Kystfiskekvoten og utfordringer	3
2. Nærmere om formålet med Kystfiskekvoten	5
3. Fangststatistikk	6
3.1 Deltakelse i åpen gruppe i fisket etter torsk nord for 62°N – totalt og innenfor virkeområdet for tilleggskvote	6
Figur 1 Antall fartøy som har fisket torsk i åpen gruppe nord for 62°N	6
Figur 2 Antall fartøy som har fisket torsk i åpen gruppe (hjemmehørende) i dagens virkeområde for tilleggskvote	7
Figur 3 Antall fartøy som har fisket torsk i åpen gruppe (hjemmehørende) i Øst-Finnmark	7
3.2 Deltakelse i åpen gruppe i fisket etter torsk i eventuelt utvidet virkeområde for tilleggskvote	8
Figur 4 Antall fartøy som har fisket torsk i åpen gruppe (hjemmehørende) i dagens virkeområde for tilleggskvote, samt i øvrige kommuner i Troms	8
4. Vurdering av geografisk virkeområde for tilleggskvote og en todelt anvendelse av Kystfiskekvoten	9
4.1 Geografisk virkeområde for tilleggskvoter	9
4.2 Geografisk virkeområde for kvotebonus i en todelt modell	9
4.3 Mulig modell for 2017	10
Figur 5 Kart over STN-områder.	11
Figur 6 Kart over STN-områder, forslag til ny avgrensning av virkeområde for tilleggskvote og antall fartøy i åpen gruppe i "nye" kommuner som fisket >15 tonn torsk i 2015.	12
VEDLEGG A	13

1. Kystfiskekvoten og utfordringer

Av totalkvoten for nordøstarktisk torsk blir det årlig gjort en avsetning på 3000 tonn torsk til oppfølging av Kystfiskeutvalget. Kvantumet har blitt tildelt fartøy som fisker i åpen kystgruppe i (alle kommuner i) Finnmark og Nord-Troms, samt øvrige kommuner i Troms og Nordland som er omfattet av *Det geografiske virkeområdet for Sametingets tilskuddsordninger til næringsutvikling*¹ ("STN-området"). For Midt- og Sør-Troms gjelder dette sju kommuner, og i Nordland fire. Ordningen omtales også som Kystfiskekvoten, som ble fastsatt første gang i 2011 av Fiskeri- og kystdepartementet som et tiltak for oppfølging av Kystfiskeutvalget (NOU 2008:5). Ordningen har vært innrettet slik at fartøy i åpen kystgruppe i ovennevnte kommuner har fått et kvotetillegg når ordinær maksimalkvote eller garantert kvote har vært oppfisket.

I torskefisket nord for 62°N i 2015 hadde fartøy på 10 meter i åpen gruppe en (ordinær) garantert kvote på 24 tonn og en maksimalkvote på 34 tonn. Kvotetillegget har variert, men vært økende, og var på 24 tonn i 2015. Dette innebar at et fartøy på 10 m i åpen gruppe fra ovennevnte områder hadde en samlet garantert kvote på 48 tonn og maksimalkvote på 58 tonn, dvs. disse kunne fiske omtrent dobbelt så mye torsk som øvrige fartøy i åpen gruppe. Likevel har kystfiskekvoten blitt lite utnyttet, jf. etterfølgende tabell:

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)	Restkvote (%)
2011	3000	290	2710	90,3 %
2012	3000	744	2256	75,2 %
2013	3000	171	2829	94,3 %
2014	3000	703	2297	76,6 %
2015	3000	551	2449	81,6 %
2016	3000	2415*	585	19,5 %

Kilde: Norges Råfisklag (* fangst pr. uke 36)

For 2016 fikk fartøy på 10 meter i åpen gruppe en garantert kvote på 24 tonn og en maksimalkvote på 34 tonn ved reguleringsårets start, hvorefter maksimalkvoten falt bort fra 4. april. Kvotetillegget i ovennevnte områder er på 26 tonn, hvorav 16 tonn er garantert kvote. Det er pr. uke 36 i 2016 fisket 2415 tonn, og dette ble i hovedsak fisket innen uke 19 (2052 tonn).

Den lave utnyttelsen av kystfiskekvoten frem t.o.m. 2015 skyldes sannsynligvis høy totalkvote av torsk og en relativ romslig kvotesituasjonen i åpen kystgruppe. Det har periodevis vært fritt fiske i åpen gruppe, eksempelvis i første del av 2014, og i slike perioder blir følgelig ikke kystfiskekvoten belastet. En vesentlig høyere utnyttelse av

¹ Troms: Karlsøy, Kåffjord, Nordreisa, Kvænangen, Lyngen, Skjervøy, Storfjord, Balsfjord, Sørreisa, Salangen, Gratangen, Lavangen, Skånland og deler av Tromsø kommune. Nordland: Narvik, Hamarøy, Tysfjord og Evenes.

kystfiskekvoten i 2016 kan trolig tilskrives at fisket på (ordinære) maksimalkvoter i denne gruppen ble stoppet allerede 4. april, og at fangstkvantum i virkeområdet dermed måtte kvotebelastes kystfiskekvoten i større grad enn tidligere. Det var også særdeles god tilgjengelighet av torsk denne sesongen. Det er likevel verdt å merke seg at mesteparten av kvantumet var fisket allerede før uke 19 (midten av mai), og at det er fisket relativt lite av kystfiskekvoten etter denne tid. Erfaringsmessig blir det fisket lite på kystfiskekvoten i andre halvår. De foregående årene har det blitt fisket bare mellom 100 og 200 tonn av kystfiskekvoten i denne perioden.

Kystfiskekvoten skal bidra til å styrke næringsgrunnlaget for de minste fartøyene i samiske kyst- og fjordområder og i andre utsatte kystsamfunn (jf. pkt. 2). Reguleringen av kystfiskekvoten synes imidlertid å ha virket i for liten grad i tråd med intensjonene, og det derfor er aktuelt å finne en mer målrettet og formålstjenlig reguleringsmodell. Kvotetillegget har dessuten høstet stor misnøye fra fartøyeiere i åpen gruppe i enkelte områder som ikke omfattes av ordningen, særlig i Sør-Troms hvor omtrent halvparten av kommunene faller utenfor ordningen. Flere av disse har både samisk befolkning² og tilsvarende utfordringer som kommuner som omfattes av ordningen. Det driftes også på samme fiskefelt, og i noen tilfeller også fra samme havn, men bare med ulikt bosted for fartøyeierne. Eksempelvis drifter fiskere fra Sørreisa (innenfor ordningen) fra fiskevær på ytre Senja.

I NOU 2008:5 ble retten til å fiske utenfor Finnmark utredet, noe som medførte at hele Finnmark og Nord-Troms ble omfattet av ordningen selv om flere områder lå utenfor STN-området (se figur 5 og 6). Dette for å unngå forskjellsbehandling mellom kommuner og områder i samme region. Lenger sør ble det altså likevel valgt å avgrense ordningen med tilleggskvoter til "STN-kommuner", dvs. enten *deler av* en kommune (STN-området i Tromsø kommune) eller *hele* kommunen (Sørreisa, Narvik, Hamarøy og Evenes) selv om bare deler av kommunen er definert som STN-område. Sør for Nord-Troms kan det derfor synes som om man har vært lite konsekvent ved valg av virkeområde for tilleggskvote, noe som har bidratt til betydelig misnøye mot hele ordningen i enkelte områder.

For Sametinget er det også en utfordring at flere kommuner søker om å bli tatt opp i STN-området (tre Senja-kommuner har søkt), med sikte på at fiskere i disse kommunene skal kunne drifte på like vilkår. Tiden synes således moden for en ny vurdering av hvilket geografisk virkeområde som er hensiktsmessig for ordningen, og som bidrar til at ordningen oppfattes som legitim.

På reguleringsmøtet høsten 2015 ble det drøftet om kvotetillegget burde fastsettes "*slik at den tilsvarer kvotenivået i lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde*". Dette basert på innspill fra Fjordfiskeremnda og Sametinget om at deler av kystfiskekvoten bør brukes til "å løfte" kvotenivået til fartøy som omfattes av ordningen til et nivå som tilsvarer kvoten for fartøy under 11 meter hjemmelslengde i lukket kystgruppe. Det var

² I tillegg til at STN-området består av en rekke definerte geografiske områder, inngår også "*den samiske befolkningen på Senja og i resten av Lenvik kommune*", jf. definisjon side 13 i vedlegg A.

fra Sametingets side forutsatt at fartøyeiere som selger sin deltakeradgang i lukket gruppe ikke skulle kunne få tildelt kvote fra kystfiskekvoten de første fem årene etter salget (karantenetid), *"for å hindre at noen prøver å tjene på kvotesalg og samtidig fortsette sitt fiske i åpen gruppe"*. Sametingets forslag var generelt, mens Fjordfiskenemnda fokuserte på rekruttering (anskaffelse av båt, alder på fisker). Man mente en slik ordning måtte garanteres utover reguleringsåret, nemlig minst fem år, noe som kunne medføre forutsigbarhet som gjør at Innovasjon Norge kan finansiere fartøy i åpen gruppe i sjøsamiske områder.

Fiskeridirektoratet ønsket ikke å innføre en karantenetid som forslaget innebar, ettersom dette ville innebære en komplisert regulering. Videre vurderte NFD det som problematisk å innføre en slik karantenetid, jf. deltakerlovens § 21 fjerde ledd. Dessuten hadde fartøy på 10 meter i lukket gruppe en garantert kvote på 70,4 tonn i 2015, mens denne ville bli redusert til 41 tonn i 2016 (som følge av kvotefleksibilitet ved årsskifte og overfiske av gruppekvoten i 2015). I realiteten ville derfor forslaget innebære en vesentlig lavere kvote i åpen gruppe i virkeområdet i 2016, enn ved en videreføring av gjeldende regulering.

I konsultasjon mellom Sametinget og NFD i desember 2015 ble man enige om en videreføring av gjeldende regulering i 2016, og at man sammen skulle gjennomføre et arbeid for å finne en mer målrettet reguleringsmodell for kystfiskekvoten. Et slikt arbeid skulle gjennomføres første halvår 2016 på administrativt nivå, hvorefter det kunne bli behov for politisk avklaring før forslaget eventuelt legges frem for reguleringsmøtet i begynnelsen av november 2016 – med sikte på innføring i 2017.

2. Nærmere om formålet med Kystfiskekvoten

Prop. 70 L (2011-2012) *Endringer i deltakerloven, havressurslova og finnmarksloven (kystfiskeutvalet)* fastsetter at formålet med kystfiskekvoten er at *"ho skal bidra til å styrkje næringsgrunnlaget for dei minste fartøya i samiske kyst- og fjordområde og i andre utsette kystsamfunn"*. I tillegg er det fokus på virkemiddel som kan bidra til å styrke mottaksstrukturen i slike områder.

Kystfiskekvoten synes å bli fisket opp nå i 2016, noe som kan tilskrives at det forholdsvis tidlig i vintersesongen oppstod en relativ stram kvotesituasjon i åpen gruppe. Den relativt lave utnyttelsen av kystfiskekvoten frem til i år tilsier at reguleringsmodellen har vært lite treffsikker mht. å oppfylle formålene. Det synes derfor klart at det er behov for å finne en innretning som i større grad oppfyller intensjonen med ordningen. Det synes også å være behov for å finne løsninger som kan øke ordningens legitimitet og redusere misnøye rundt kystfiskekvoten.

Aktiviteten i flåteleddet og i mottaksleddet henger nært sammen. Små fartøy er mer avhengig av lokale mottak enn større mobile fartøy, og aktivitet/infrastruktur på landsiden er således også en forutsetning for den ønskede aktiviteten i kyst- og

fjordområdene. Det bør derfor vurderes om kystfiskekvoten kan brukes til å øke aktiviteten i både fartøy- og mottaksleddet

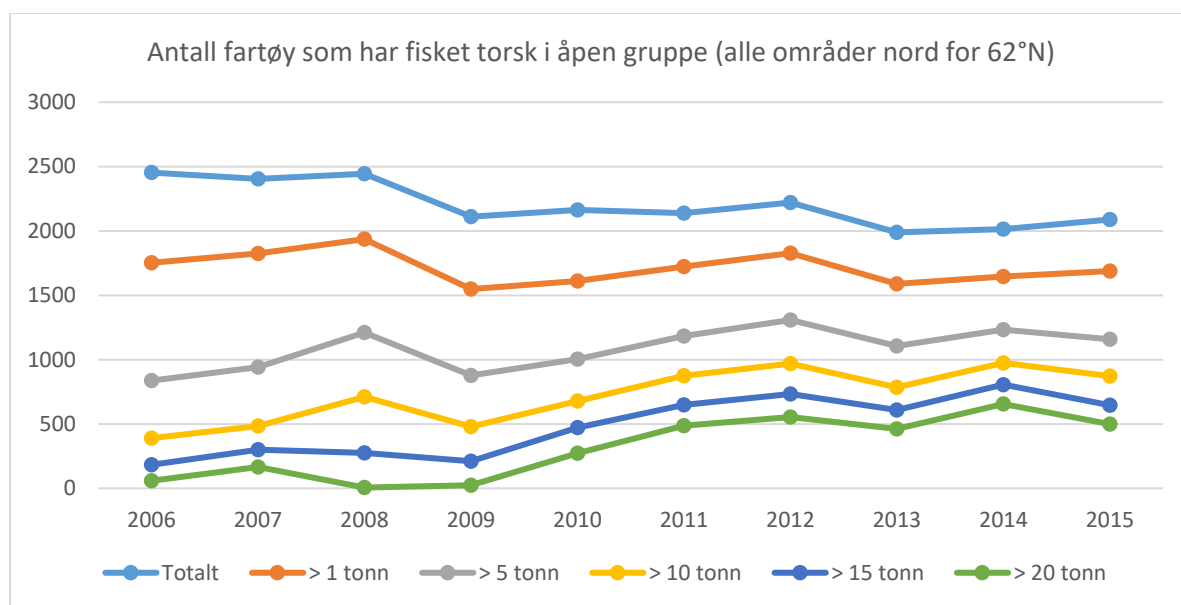
3. Fangststatistikk

På bakgrunn av ovennevnte har det blitt innhentet fangststatistikk som kan belyse bruken av kystfiskekvoten og gi innsikt i virkninger ved alternative løsninger.

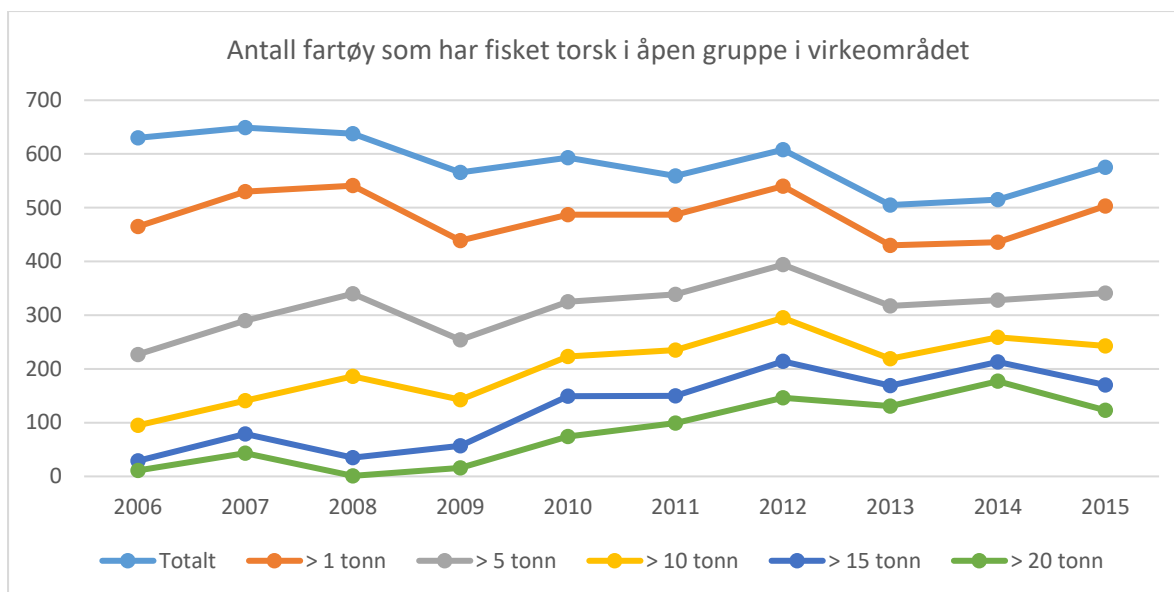
Det ble innhentet fangststatistikk over følgende:

- 1) Antall fartøy som har levert torsk i *åpen gruppe nord for 62° N* i hvert av årene f.o.m. 2006 t.o.m. 2015
- 2) Samme som ovenfor, men avgrenset til fartøy som har levert minimum hhv. 1, 5, 10, 15 og 20 tonn torsk (fartøy medregnes ikke de årene fangstkvantumet ev. er lavere)
- 3) Samme som 1) og 2) ovenfor, men kun for virkeområdet for tilleggskvote i åpen gruppe (jf. gjeldende torskeforskrift § 23 om kystfiskekvoten).
- 4) Samme som 3) ovenfor, men kun for Øst-Finnmark (statistikkområde 03)
- 5) Antall fartøy i hver av kommunene Tromsø, Lenvik, Berg, Torsken, Tranøy, Dyrøy, Ibestad, Harstad, Kvæfjord, Målselv, Bardu, Ballangen og Tjeldsund (kommuner utenfor ovennevnte virkeområde), som har levert minimumskvantum av torsk i åpen gruppe tilsvarende pkt. 2) hvert av årene f.o.m. 2006 t.o.m. 2015.

3.1 Deltakelse i åpen gruppe i fisket etter torsk nord for 62°N – totalt og innenfor virkeområdet for tilleggskvote

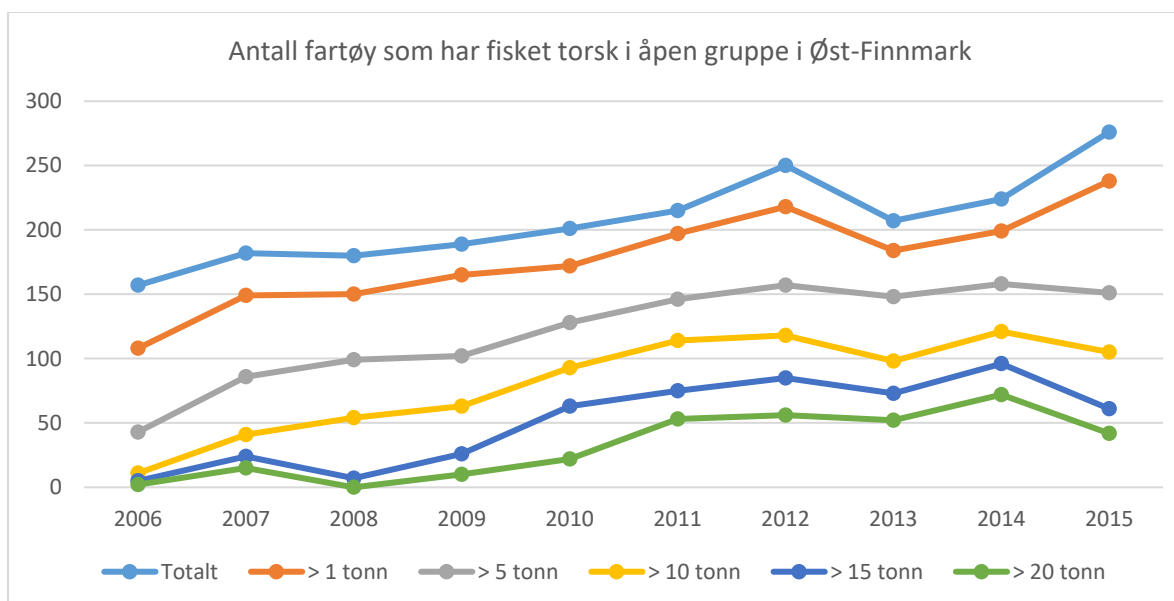

Figur 1 Antall fartøy som har fisket torsk i åpen gruppe nord for 62°N

Figur 2 Antall fartøy som har fisket torsk i åpen gruppe (hjemmehørende) i dagens virkeområde for tilleggskvote

Totalt antall fartøy som har fisket torsk i denne gruppen har vært relativt stabilt og til dels nedadgående i perioden 2006-2015. Figur 1 og 2 viser at anslagsvis $\frac{1}{4}$ av fartøyene som deltar i åpen gruppe i fisket etter torsk nord for 62°N, er hjemmehørende i dagens virkeområde for tilleggskvote. I årene 2010-2012 var det en markert økning av antall fartøy som fisket 5 tonn torsk eller mer i åpen gruppe (alle områder), men de siste årene har det vært et forholdsvis stabilt antall fartøy som har fisket de største kvanta.

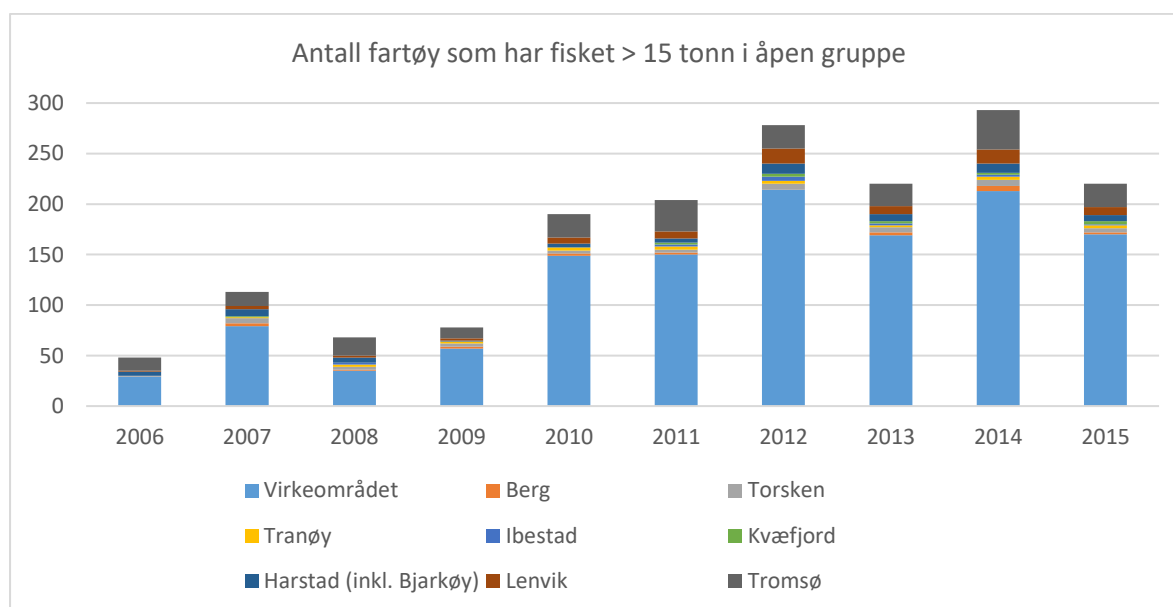
Figur 3 Antall fartøy som har fisket torsk i åpen gruppe (hjemmehørende) i Øst-Finnmark (statistikkområde 3)

Figur 3 viser en markant økning av fartøy som har fisket litt torsk de siste årene, noe som kan ha sammenheng med reguleringen i det kvoteregulerte fisket etter kongekrabbe. Ellers omtrent samme utvikling i dette området som generelt.

3.2 Deltakelse i åpen gruppe i fisket etter torsk i eventuelt utvidet virkeområde for tilleggskvote

De minste fartøyene i åpen gruppe har de siste årene hatt en (ordinær) garantert kvote på minimum 15 tonn torsk, med periodevis betydelig høyere maksimumkvoter og tidvis fritt fiske. Det kan derfor legges til grunn at bare fartøy som har fisket minst 15 tonn ville ha fisket mer om kvoten hadde vært større – dersom virkeområdet hadde vært alle områder øst for en linje trukket langs fylkesgrensen mellom Nordland og Troms, dog slik at indre del av nordlige Nordland er øst for linjen (jf. figur 6).

Etterfølgende figur 4 viser antall fartøy som har fisket minimum 15 tonn i dagens virkeområde (blått), samt antall fartøy fra øvrige kommuner i Troms og kommunene Ballangen og Tjeldsund i Nordland som har fisket et slik kvantum. Figuren viser at antall fartøy fra Tromsø kommune er omtrent like stort som antall fartøy fra øvrige (nye) kommuner til sammen.

Figur 4 Antall fartøy som har fisket torsk i åpen gruppe (hjemmehørende) i dagens virkeområde for tilleggskvote, samt i øvrige kommuner i Troms. I kommunene Dyrøy, Målselv, Bardu, Ballangen og Tjeldsund (to sistnevnte i Nordland) har ingen fartøy fisket over 15 tonn.

4. Vurdering av geografisk virkeområde for tilleggskvote og en todelt anvendelse av Kystfiskekvoten

4.1 Geografisk virkeområde for tilleggskvoter

På bakgrunn av ovennevnte kan det synes hensiktsmessig å utvide virkeområdet for tilleggskvoter til å gjelde alle kommuner i Troms samt Ballangen og Tjeldsund i Nordland, for dermed å få et virkeområdet avgrenset øst for en bestemt strek (jf. figur 6). Det kan også vurderes om Steigen og ev. Sørfold kommune bør ligge øst for en slik strek, men i dette arbeidet ble det ikke innhentet fangststatistikk derfra. Ved en slik utvidelse av virkeområdet for tilleggskvote vil det imidlertid kunne være hensiktsmessig å holde Tromsø kommune utenfor, med unntak av de grunnkretsene som allerede inngår i virkeområdet. I prop. 70 L (2011–2012) uttryktes det som ovenfor nevnt at formålet med kystfiskekvoten er at den *"skal bidra til å styrke næringsgrunnlaget for dei minste fartøya i samiske kyst- og fjordområde og i andre utsette kystsamfunn"*. Tromsø by og nærmeste omegn kan neppe betraktes som et utsatt kystsamfunn, men kanskje heller en ressurssterk region som skiller seg fra øvrige områder i de nordligste fylkene.

Ved en utvidelse av virkeområdet med ovennevnte kommuner, med unntak av Tromsø, viser ovennevnte beregninger at ca. 15 % av alle fartøy som vil nyttiggjøre tilleggskvote vil være fra de nye kommunene. Det synes å være rom for dette, bl.a. tatt i betraktning den relativt lave utnyttelsen av kystfiskekvantumet. En sidestillelse av kommuner i samme område og med tilsvarende utfordringer, og en enkel grense/strek vil trolig oppfattes som mer legitim enn dagens mange grenser i særlig Sør-Troms. En slik utvidelse vil dessuten kunne løse Sametingets utfordringer mht. søknaden fra Senja-kommunene Tranøy, Torsken og Lenvik om å bli en del av STN-området, søknader som synes å være motivert ut fra bl.a. samisk befolkning og ønsket om tilsvarende tilleggskvoter som i nabokommuner. På vedlagte kart (figur 6) er det for de nye kommunene notert hvor mange fartøy som fisket over 15 tonn torsk i åpen gruppe i 2015.

Forslaget om å utvide det geografiske virkeområdet for tilleggskvote må for øvrig ses i lys av etterfølgende forslag om en todelt modell, hvor det foreslås at bare en del av kystfiskekvantumet anvendes til slike tilleggskvoter. Resterende andel av kystfiskekvantumet foreslås her benyttet til kvotebonus ved landinger i et betydelig mer avgrenset område enn dagens virkeområde for tilleggskvoter.

4.2 Geografisk virkeområde for kvotebonus i en todelt modell

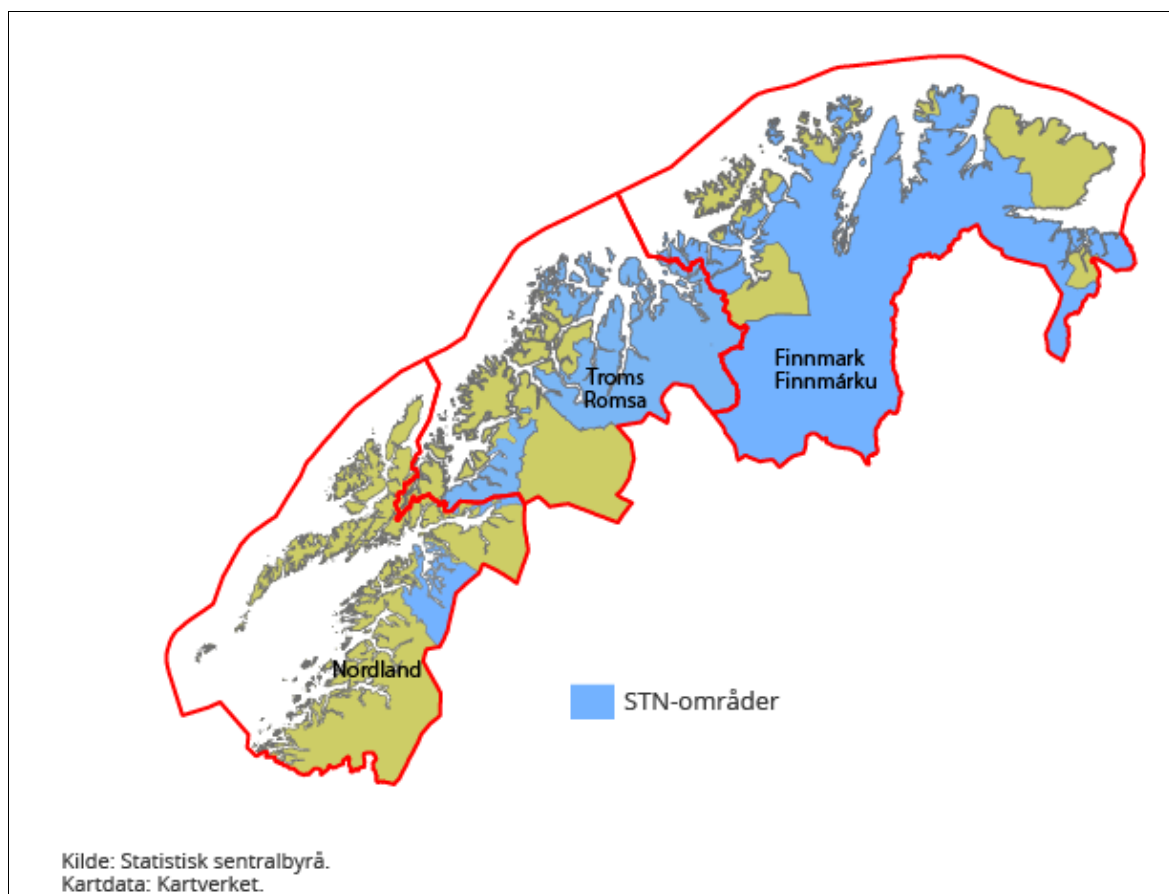
Det geografiske virkeområdet for Sametingets tilskuddsordninger til næringsutvikling (STN-området) er som ovenfor nevnt mindre enn virkeområdet for tilleggskvoter (jf.

figur 5 og 6), eksempelvis ligger de fleste store fiskevær i Finnmark utenfor STN-området. utfordringer mht. mottaksstruktur synes å være størst i STN-områder, og at det særlig i disse områdene kan være behov for tiltak for å styrke landanlegg og mottak. Det foreslås derfor en ny todelt modell for anvendelse av kystfiskekvoten, hvor det ligger i bunn en ordning med tilleggskvoter (som i dag) for fartøy i åpen gruppe hjemmehørende i et noe større virkeområde enn i dag, men med en (ny) kvotebonus på toppen (av tilleggskvoten) ved landing av fangster til nærmere avgrensede områder eller mottak innenfor et mindre virkeområde med behov for særskilte tiltak. Et slikt mer avgrenset virkeområde kan i utgangspunktet være STN-området (jf. figur 5), men med mulighet for justeringer der det måtte vurderes hensiktsmessig.

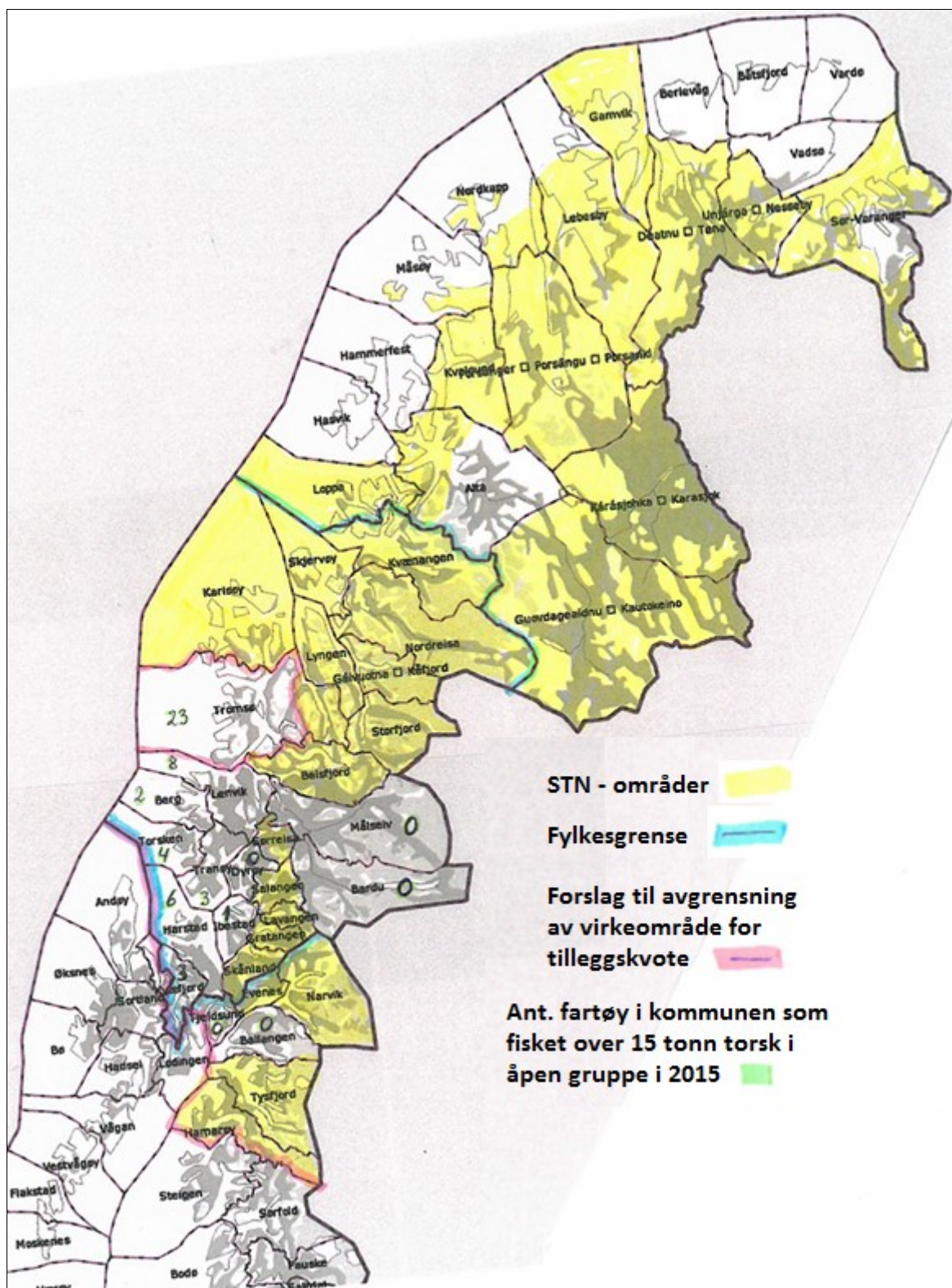
4.3 Mulig modell for 2017

Ved utprøving av ny reguleringsmodell for kystfiskekvoten, kan eksempelvis 2000 tonn av kvantumet anvendes til tilleggskvoter for fartøy i åpen gruppe hjemmehørende i *virkeområdet for tilleggskvote*, mens 1000 tonn torsk avsettes til en ordning med kvotebonus når fartøy med slik tilleggskvote lander fangsten i (det mer avgrensede) *STN-området*. Dersom det velges en ordning med 50 % kvotebonus ved slike landinger, vil ordningen kunne bidra til at 2000 tonn landes innenfor dette området. Dette vil kunne bidra til å styrke også landanlegg og mottak i slike områder, noe flåteleddet er avhengig av for å kunne utøve sitt kystnære fiske med relativt små fartøy. Anvendelsen av kystfiskekvoten vil følgelig bli mer målrettet mot områder hvor utfordringene er størst.

En slik ordning kan utprøves som en prøveordning i 2017.

Figur 5 Kart over STN-områder.

Figur 6 Kart over STN-områder (gult), forslag til ny avgrensning av virkeområde for tilleggskvote (rød strek) og antall fartøy i åpen gruppe i "nye" kommuner som fisket >15 tonn torsk i 2015.

VEDLEGG A

Samisk statistikk 2014, Tove Irene Slaastad, Statistisk sentralbyrå, side 10-13 om det geografiske virkeområdet for Sametingets tilskuddsordninger til næringsutvikling.

kommunedelområdene innenfor STN-området, samt c) regionaliserte STN-områder per fylke. De regionaliserte områdene er konstruert for å være et alternativ når tallene på kommunenivå er for små til å publiseres. Den regionaliserte inndelingen per fylke er gjengitt i avsnitt 2.3.

Et alternativt geografisk nivå er valgkretsene som benyttes ved sametingsvalg. Beskrivelse av disse valgkretsene finnes i avsnitt 2.4.

I tabellene benyttes forkortelsen *STN* om områder som ligger innenfor STN-området. Områder som ligger utenfor dette området, benevnes som *Øvrige områder*.

For å kunne foreta sammenligninger over tid må en tabell inneholde en tidsserie, det vil si inneholde data for flere tidspunkt. Geografiske tidsserier på grunnkrets nivå begrenser seg bakover til 1990 da det ble vanlig å produsere statistikk på dette nivået.

1.6. Kartmateriale

Det er utarbeidet ulike typer kart over STN-området. I publikasjonen gjengis et oversiktskart over hele STN-området, samt et kart for STN-området i hvert av de tre berørte fylkene.

I denne publikasjonen er det ellers tatt med kart over Sametingets valgkretser, samt over kommunevis fordeling av antall personer innmeldt i Sametingets valgmanntall. I tillegg gjengis et kart over tettsteder i Norge nord for Saltfjellet.

1.7. Mer informasjon

Mer informasjon finnes på Statistisk sentralbyrås nettside <http://www.ssb.no/befolkning/statistikker/samisk>. Der finnes også navn på kontaktpersoner for spørsmål og tilbakemeldinger vedrørende samisk statistikk generelt og om denne publikasjonen spesielt. Fra nettsiden er det også tilrettelagt for viderebehandling av tabellene i Statistikkbanken.

Informasjon om og fra det avsluttede prosjektet *Samiskrelatert statistikk i Norge* finnes på www.sami-statistics.info.

2. Geografiske inndelinger

2.1. Det geografiske virkeområdet for Sametingets tilskuddsordninger til næringsutvikling per 1. januar 2012

For kommuner som bare delvis inngår i det geografiske virkeområdet, avgrenses det inkluderte området ved bruk av såkalte *grunnkretser*. En grunnkrets er den minste geografiske enheten som Statistisk sentralbyrå kan lage statistikk for. Grunnkretser består av et geografisk sammenhengende område som er mest mulig ensartet når det gjelder natur og næringsgrunnlag, kommunikasjonsforhold og bygningsmessig struktur. Bruk av grunnkretser for å beskrive det geografiske virkeområdet for STN er et direkte resultat av arbeidet med å utvikle offisiell samisk statistikk i Norge. Merk at denne metoden gjør at bare områder og bygder som kan skilles ut som en eller flere egne grunnkretser, kan inngå i statistikkgrunnlaget (av den grunn er bygda Sames i Nordkapp kommune *ikke* inkludert i statistikkgrunnlaget).

Per 2012 omfatter det geografiske virkeområdet følgende kommuner og delkommuneområder/grunnkretser:

- 2011 Kautokeino, hele kommunen
- 2012 Alta, følgende grunnkretser:
 - 0101 Stjernøy
 - 0102 Seiland
 - 0103 Lille Lerresfjord
 - 0104 Store Lerresfjord
 - 0105 Komagfjord
 - 0106 Korsfjord
 - 0107 Nyvoll
 - 0108 Storekorsnes
 - 0110 Kongshus
 - 0201 Isnestofen
 - 0202 Tappeluft/Riverbukt
 - 0203 Langfjordbotn
 - 0204 Talvik
 - 0205 Vasbotnelv
- 2014 Loppa, hele kommunen
- 2017 Kvalsund, hele kommunen
- 2018 Måsøy, følgende grunnkretser:
 - 0119 Snefjorden
 - 0120 Littlefjord
 - 0121 Slåtten
 - 0122 Gunnarnes
 - 0123 Tufjord
 - 0124 Ingøy
- 2019 Nordkapp, følgende grunnkretser:
 - 0113 Vestersida-Botnområdet
 - 0114 Nordvågnesområdet
 - 0115 Kjelvik-Helnesområdet
 - 0117 Skuotanjargga
 - 0118 Mannskarvik-Repvåg
 - 0119 Sværholthålvøya
 - 0201 Gjesvær
 - 0202 Knivskjellodden
 - 0203 Tufjorden
 - 0204 Magerøystua
 - 0205 Finnvik
 - 0206 Vannfjordnæringen
- 2020 Porsanger, hele kommunen
- 2021 Karasjok, hele kommunen
- 2022 Lebesby, følgende grunnkretser:
 - 0103 Dyfjord
 - 0104 Kifjord/Normanset/Mårøyfjord
 - 0105 Torskefjord/Bekkarfjord
 - 0106 Lebesby
 - 0107 Ifjord
 - 0108 Friarfjord/Adamsfjord
 - 0109 Laksefjordbotn/Kunes
 - 0110 Veidnesklubben/Godviknes
 - 0111 Vadasbaksæibos
 - 0112 Gappatvarri

- 0113 Eretoaivit
- 0114 Vuonjalrassa
- 2023 Gamvik, hele kommunen
- 2025 Tana, hele kommunen
- 2027 Nesseby, hele kommunen
- 2030 Sør-Varanger, følgende grunnkretser:
 - 0101 Bugøynes
 - 0102 Bugøyfjord
 - 0103 Spurvnes/Skogerøya
 - 0104 Neiden
 - 0402 Jakobsnes
 - 0403 Ropelv
 - 0404 Jarfjord
 - 0405 Grense Jakobselv
 - 0503 Svanvik
 - 0504 Melkefoss/Skrotnes
 - 0505 Øvre Pasvik
- 1902 Tromsø, følgende grunnkretser:
 - 3301 Jøvik
 - 3302 Olderbakken
 - 3303 Lakselvbukt
 - 3304 Lakselvdalen
 - 3305 Sjøvassbotn
 - 3306 Stordal
 - 3307 Sjursnes
 - 3308 Reiervik
 - 3309 Breivika
 - 3310 Ullsfjordmoane
- 1913 Skånland, hele kommunen
- 1919 Gratangen, hele kommunen
- 1920 Lavangen, hele kommunen
- 1923 Salangen, hele kommunen
- 1925 Sørreisa, følgende grunnkretser:
 - 0101 Gumpedal
 - 0102 Øvre Bakkejord
 - 0103 Skøelvdal
 - 0104 Smørsgård
 - 0201 Storlia/Rabbås
 - 0207 Reinelv
 - 0208 Andsvatn
- 1933 Balsfjord, hele kommunen
- 1936 Karlsøy, hele kommunen
- 1938 Lyngen, hele kommunen
- 1939 Storfjord, hele kommunen

- 1940 Kåfjord, hele kommunen
- 1941 Skjervøy, hele kommunen
- 1942 Nordreisa, hele kommunen
- 1943 Kvænangen, hele kommunen
- 1805 Narvik, følgende grunnkretser:
 - 0101 Veggen - overført til Evenes i 1999
 - 0102 Herjangen
 - 0109 Vassdal
 - 0110 Elvegården
 - 0111 Kvandal
- 1849 Hamarøy, følgende grunnkretser
 - 0116 Innhavet
 - 0117 Veggfjell
 - 0118 Sagvatnan
 - 0119 Grensefjellene
- 1850 Tysfjord, hele kommunen
- 1853 Evenes, følgende grunnkretser
 - 0109 Evenesmark
 - 0110 Myrnes
 - 0111 Osmark
 - 0114 Lenvik/Lenvikmark
 - 0117 Veggen - overført fra Narvik i 1999

I tillegg inngår den samiske befolkningen på Senja og i resten av Lenvik kommune, den samiske befolkningen i sørsameområdet og bygda Sarnes i Nordkapp i det geografiske virkeområdet for Sametingets tilskuddsordninger til næringsutvikling. Disse områdene er imidlertid ikke med i statistikkgrunnlaget. Se punkt 1.2 og begynnelsen av dette avsnittet.

2.2. Endringene i det geografiske virkeområdet 1976-2012

Siden etableringen i 1976 er det geografiske virkeområdet blitt utvidet seks ganger. Dette er gjort ved å inkludere enten a) hele kommuner, b) delområder av kommuner, c) utvidede områder i allerede inkluderte kommuner, eller d) de resterende delene av allerede inkluderte kommuner.

Tabellen på neste side viser i hvilke år det er blitt gjort hvilke endringer. Kommunenavn uten merknad betyr at kommunen ble inkludert i sin helhet. Forklaringer til merknadene framgår under tabellen.